

Întâmplător, pentru Sighetu Marmăției luna februarie este marcată de două evenimente care au marcat devenirea localității. Cu 657 de ani în urmă, la 18 februarie 1352, regele Ludovic I al Ungariei extindea și asupra Sighetului privilegiile orășenești acordate în anul 1329 de către regele Carol Robert de Anjou celor patru așezări de "oaspeți regali" din Maramureș - respectiv Visk, Hust, Teceu și Câmpulung la Tisa - printr-o diplomă a cărei copie datată 1697 se află la Conventul Mănăstur din Cluj. Tot în februarie, mai exact în data de 16 februarie 1968, Marea Adunare Națională vota în unanimitate Legea nr. 2 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, prin care, după ce la 6 septembrie 1950 și-a pierdut statutul de capitală a județului pe care l-a avut din sec. al XIV-lea, orașul Sighet devine legal parte a județului Maramureș cu reședința la Baia Mare (nr. 24 pe lista de la Art. 9.), și preia comunele Vadu Izei cu satul Valea Porcului (rebotezată ulterior mai elegant Valea Stejarului) și Sarasău. Aceeași lege declara Sighetul municipiu (nr. 43 pe lista de la Art. 10) și îi redă numele de Sighetu Marmăției sub care fusese cunoscut secole de-a rândul.

Ioan J Popescu, Informatia Zilei